> Ale ja z głosem dziękczynienia będę ci składał ofiary, wypełnię to, co ślubowałem. Od PANA pochodzi wybawienie.
>
> *— Jonasza 2:9*

Książka: Stary Testament / Jonasza
Tematy: ofiara, wdzięczność, posłuszeństwo, Zbawienie

Interpretacja:
Księga Jonasza jest jedną z ksiąg prorockich *Starego Testamentu*; opowiada ona historię człowieka, który ucieka przed Bogiem, sprzeciwiając się Jego wezwaniu do głoszenia przesłania w Niniwie. Ostatecznie *Jonasz* zostaje wrzucony do morza i połknięty przez wielką rybę, w której wnętrzu przebywa przez trzy dni. W *drugim rozdziale Jonasz*, znajdując się w brzuchu ryby, woła do Boga o wybawienie.

Wdzięczność jako odpowiedź na wybawienie

Werset 10 wyraża uwielbienie i wdzięczność wobec Boga za Jego wybawienie. Jonasz uznaje, że jedynie dzięki Bożemu miłosierdziu i mocy został uwolniony z ryby i otrzymał kolejną szansę na wypełnienie swojej misji. Głos uwielbienia jest ofiarą składaną Bogu w uznaniu Jego łaski i miłości.

Znaczenie dotrzymywania obietnic złożonych Bogu

Jonasz zobowiązuje się również do realizacji tego, co zadeklarował Bogu w *wersecie 10*: *„Ale ja z głosem dziękczynienia będę ci składał ofiary, wypełnię to, co ślubowałem”*. Wynika z tego, że składanie uwielbienia nie jest jedynie aktem słownym; wiąże się ono z konkretnymi czynami, zgodnymi z tym, o co prosił Bóg.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Bo i Syn Człowieczy nie przyszedł, aby mu służono, ale aby służyć i aby dać swe życie na okup za wielu.
>
> *— Marka 10:45*

Książka: Nowy Testament / Marka

Tematy: ofiara, pokora, Jezus, Zbawienie, służba

Interpretacja:

W Ewangelii *Marka 10:45 Jezus* ogłasza główny cel swego przyjścia na świat: służbę oraz oddanie życia jako okupu za wszystkich. W tym wersecie Jezus zwraca się do swoich uczniów, ucząc ich, że władza i wpływy nie powinny być źródłem pychy czy arogancji, lecz raczej narzędziami służby na rzecz innych. Jezus ukazuje swoim naśladowcom, że prawdziwe przywództwo wyraża się w służbie i poświęceniu dla dobra innych.

Poświęcenie i służba

Kluczowym przesłaniem tego wersetu jest moc służby i poświęcenia. Przez cały okres swojej ziemskiej posługi *Jezus* nie tylko nauczał o miłości i miłosierdziu, ale także konsekwentnie dawał im wyraz w swoich czynach. Uzdrawiał chorych, karmił głodnych i przywracał nadzieję zrozpaczonym. Nawet w obliczu własnej śmierci Jezus pokazał, że służba innym i miłość do nich są dla Niego ważniejsze niż własne życie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Miłować go całym sercem, całym umysłem, całą duszą i z całej siły i miłować bliźniego jak samego siebie znaczy więcej niż wszystkie całopalenia i ofiary.
>
> *— Marka 12:33*

Książka: Nowy Testament / Marka

Tematy: ofiara, serce, miłość, rozum, bliźni, siła

Interpretacja:

W tym wersecie biblijnym *Jezus* uczy nas, jak ważne jest miłowanie bliźniego jak siebie samego. Według Jezusa jest to ważniejsze niż jakakolwiek ofiara czy całopalenie, jakie moglibyśmy złożyć w imię wiary. Przykazanie miłości bliźniego jak siebie samego jest w Biblii powracającym motywem, a jego znaczenie znajduje odzwierciedlenie w wielu fragmentach, takich jak *Kapłańska 19:18* czy *Mateusza 22:39*. W *Marka 12:33 Jezus* ponownie przywołuje to przykazanie i wzywa nas, byśmy wprowadzali je w życie całym swoim jestestwem.

Jak możemy stosować to przykazanie w naszym codziennym życiu?

Miłowanie bliźniego jak siebie samego nie jest łatwe, ale Jezus daje nam w tym przykład. Znaczną część swojej posługi poświęcił pomaganiu potrzebującym, uzdrawianiu chorych i karmieniu głodnych. Przykazanie to można realizować na różne sposoby. Możemy zacząć od traktowania innych z szacunkiem i godnością, niezależnie od ich pochodzenia, rasy, płci czy przekonań. Musimy być gotowi nieść pomoc potrzebującym oraz okazywać współczucie i życzliwość.

Możemy również wcielać w życie zasadę empatii, traktując innych tak, jak sami chcielibyśmy być traktowani w podobnej sytuacji. Powinniśmy zwracać uwagę na problemy, z jakimi zmagają się inni, i szukać sposobów, by pomóc im w ich rozwiązaniu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Abba, Ojcze, dla ciebie wszystko jest możliwe, zabierz ode mnie ten kielich. Jednak niech się stanie nie to, co ja chcę, ale to, co ty.
>
> *— Marka 14:36*

Książka: Nowy Testament / Marka

Tematy: ofiara, Wszechmocny, Wielkanoc, Ojciec, Jezus, posłuszeństwo

Interpretacja:

Ewangelia *Marka 14:36* przedstawia modlitwę *Jezusa* w Getsemani, tuż przed Jego aresztowaniem i późniejszym ukrzyżowaniem. W tej chwili Jezus odczuwa udrękę i jest przytłoczony tym, co ma nastąpić; modli się do Boga całym sercem, prosząc, by wypełniła się Jego wola.

Kim jest „Abba, Ojcze”?

W tym wersecie Jezus zwraca się do Boga słowami *„Abba, Ojcze”*, co w języku aramejskim oznacza *„Tatusiu, Ojcze”*. Zwrot ten wyraża osobistą więź z Bogiem i odzwierciedla głęboką miłość *Jezusa oraz Jego emocjonalną relację z Ojcem*.

Co oznaczają słowa „dla Ciebie wszystko jest możliwe”?

W tym wersecie Jezus uznaje wszechmoc Boga i Jego zdolność do czynienia wszystkiego, co zechce. Jednocześnie jednak przyjmuje wolę Bożą i poddaje się jej. Stanowi to przykład tego, jak powinniśmy zawsze ufać Bogu, nawet w obliczu trudnych sytuacji.

„Zabierz ode Mnie ten kielich”

„Kielich”, o którym mowa w tym wersecie, odnosi się do gorzkiego doświadczenia, jakie czekało Jezusa: aresztowania, procesu i ukrzyżowania. Jezus nie pragnął tego doświadczyć, a jednak wiedział, że jest to konieczne dla wypełnienia *Bożego planu zbawienia*. Ukazuje to, że czasem musimy mierzyć się z bolesnymi sytuacjami w ramach szerszego planu, którego nie zawsze w pełni rozumiemy.

„Jednak niech się stanie nie to, co Ja chcę, ale to, co Ty”

W tym wersecie Jezus okazuje pokorę i poddanie woli Bożej. Wiedział, że Bóg ma plan znacznie większy i ważniejszy niż Jego własne pragnienia czy potrzeby. Jest to dla nas wezwanie, byśmy uczyli się poddawać woli Bożej i jej ufać, nawet wtedy, gdy nie rozumiemy, dlaczego musimy przechodzić przez określone sytuacje.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Chrystus bowiem, gdy jeszcze byliśmy słabi, we właściwym czasie umarł za bezbożnych.
>
> *— Rzymian 5:6*

Książka: Nowy Testament / Rzymian
Tematy: ofiara, Jezus, zmiana

Interpretacja:
List do *Rzymian 5:6* mówi o jednym z największych aktów miłości w historii ludzkości. Ofiara *Jezusa Chrystusa* na krzyżu miała na celu zbawienie ludzkości z jej grzechów oraz danie nam wszystkim szansy na życie w społeczności z Bogiem.

Trudno pojąć głębię miłości, jaką Jezus darzył ludzkość – miłości tak wielkiej, że był On gotów oddać za nas życie, mimo iż nie zasługiwaliśmy ani na Jego miłość, ani na Jego

ofiarę.

Ludzka słabość

Werset ten ukazuje również stan słabości, w jakim znajdowała się ludzkość przed przyjściem Jezusa Chrystusa. Nie byliśmy w stanie sami się zbawić, gdyż tkwiliśmy w grzechach i byliśmy dalecy od Bożej łaski.

Chrystus dał nam jednak szansę na odkupienie, przebaczenie i bliskość z Bogiem. Przypomina nam to, że nasze ludzkie siły są ograniczone i że potrzebujemy Bożej pomocy, aby sprostać życiowym wyzwaniom.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> On, który nawet własnego Syna nie oszczędził, ale wydał go za nas wszystkich, jakże nie miałby z nim darować nam wszystkiego?
>
> *— Rzymian 8:32*

Książka: Nowy Testament / Rzymian
Tematy: ofiara, Ojciec, otrzymywanie

Interpretacja:
Werset z Listu do *Rzymian 8:32* znajduje się w jednym z najważniejszych i najbardziej głębokich rozdziałów Biblii. *Apostoł Paweł* ukazuje w nim związek między usprawiedliwieniem przez wiarę w *Jezusa Chrystusa*, działaniem *Ducha Świętego* a pewnością wiecznego zbawienia. Werset ten podkreśla wielkość Bożej łaski i Jego hojność wobec nas.

Ofiara Jezusa

Bóg oddał swojego umiłowanego Syna na śmierć krzyżową, płacąc tym samym cenę, którą – gdyby nie to – my musielibyśmy zapłacić za nasze grzechy. Ojciec nie szukał zastępcy, na którego mógłby wylać swój gniew; zamiast tego oddał *swojego jednorodzonego Syna (Ewangelia Jana 3:16)*.

Boża miłość jest tak wielka, że dla naszego dobra nie oszczędził On własnego Syna. Śmierć Jezusa była suwerennym aktem, który na zawsze zmienił bieg historii ludzkości.

Boża hojność

W tym samym wersecie apostoł Paweł wyraża myśl, że skoro Bóg oddał za nas swojego Syna, to czyż wraz z Nim nie obdarzy nas łaskawie wszystkim? Oznacza to, że Bóg nie tylko nam przebacza, ale także obdarza nas swoją miłością, łaską i hojnością.

Co więcej, taka postawa Boga stanowi przesłanie Ewangelii, które wykracza poza ramy epok i kultur. Boża hojność jest uniwersalna i stanowi świadectwo Jego bezwarunkowej miłości.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Który wydał samego siebie za nas, aby nas wykupić od wszelkiej nieprawości i oczyścić sobie lud na własność, gorliwy w spełnianiu dobrych uczynków.
>
> *— Tytusa 2:14*

Książka: Nowy Testament / Tytusa
Tematy: ofiara, dobroć, oczyszczenie, Odkupiciel, grzech

Interpretacja:

Werset *Tytusa 2:14* jest dla chrześcijan jednym z najważniejszych w Biblii, gdyż zawiera samą istotę *zbawienia i odkupienia przez Jezusa Chrystusa*. Fragment ten mówi o tym, jak Bóg – przez swojego Syna Jezusa – oddał samego siebie, aby odkupić nas od wszelkiego zła i oczyścić sobie lud gorliwy w czynieniu dobra.

Słowo *„odkupienie”* w tym wersecie odnosi się do uwolnienia od grzechu i winy, które nas zniewalają i oddzielają od Boga. Dzięki swojej ofierze na krzyżu Jezus Chrystus odkupił nas z grzechów, obdarzył nowym życiem w swoim imieniu i wybawił od wiecznego potępienia.

Z kolei słowo *„oczyścić”* odnosi się do wewnętrznej przemiany, jaka dokonuje się w nas, gdy zbliżamy się do Boga i przyjmujemy Jezusa Chrystusa jako swojego Zbawiciela. Oczyszczeni przez Bożą łaskę, stajemy się nowymi ludźmi – wolnymi od grzechu i bardziej podobnymi do Chrystusa.

Co jednak oznacza bycie ludem Bożym? Określenie to odnosi się do osób, które zostały odkupione i oczyszczone przez Bożą łaskę oraz żyją zgodnie z Jego wolą. *Innymi słowy, ludem Bożym stają się ci, którzy przyjmują Jezusa Chrystusa jako swojego Zbawiciela i żyją według Jego nauki*.

Ponadto List do *Tytusa 2:14* wskazuje, że lud ten musi odznaczać się gorliwością w czynieniu dobra. Oznacza to, że zbawieni powinni dążyć do czynienia dobra i służenia innym, naśladując przykład Jezusa Chrystusa. Wiara chrześcijańska nie jest jedynie kwestią przekonań, lecz także działań i dobrych uczynków w świecie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*